

สรุปผลการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “SEACEN-BOJ-BOT Workshop on Survey Methodology for IIP, FDI and CPIS” จ. เชียงใหม่

ตามที่สำนักบัญชีประชาชาติและสำนักวางแผนเศรษฐกิจมหภาคได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการของธนาคารแห่งประเทศไทย ในหัวข้อ “SEACEN-BOJ-BOT Workshop on Survey Methodology for IIP, FDI and CPIS” ซึ่งจัดขึ้นโดยศูนย์ฝึกอบรม SEACEN (The South East Asian Central Banks Research and Training Centre) ร่วมกับธนาคารกลางแห่งประเทศญี่ปุ่น (Bank of Japan : BOJ) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในระหว่างวันจันทร์ที่ 28 พฤศจิกายน – วันศุกร์ที่ 2 ธันวาคม 2548 ณ โรงแรมเชอราตัน จ. เชียงใหม่ นั้น ไคร์ขอสรุป ผลการสัมมนาได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

เพื่อถ่ายทอดความรู้ในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ รวมทั้งเผยแพร่ประสบการณ์วิธีการสำรวจ การจัดเก็บ การจัดทำข้อมูลและการวางระบบงานสำรวจข้อมูลฐานการลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment Position : IIP) ให้แก่ผู้แทนจากหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดทำข้อมูล IIP ในประเทศสมาชิก SEACEN ที่ยังไม่ได้จัดทำข้อมูล IIP หรือเพิ่มเริ่มดำเนินการ โดยผู้เข้าร่วมอบรมประกอบด้วยผู้แทนจากธนาคารกลางและหน่วยงานภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องของประเทศต่างๆ ในเอเชียจำนวน 10 ประเทศ จาก 12 หน่วยงาน รวม 26 คน

2. รูปแบบการอบรม

ในช่วงแรกเป็นการบรรยายแนวคิดและวิธีการคำนวณ IIP, Foreign Direct Investment (FDI) และ Foreign Portfolio Investment (FPI) และการอธิบายแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดทำ IIP ของประเทศออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และไทย มีการทำแบบฝึกหัด โดยวิทยากรจาก International Monetary Fund (IMF), Australian Bureau of Statistics (ABS) , BOJ และ ธปท. ในช่วงหลังเป็นการนำเสนอกรณีศึกษาวิธีการสำรวจข้อมูล การจัดทำ IIP ของประเทศไทย และการทำแบบฝึกหัดโดยวิทยากรจาก ธปท.

3.สาระสำคัญของการประชุมสัมมนา

3.1 แนวคิดและวิธีการคำนวณ IIP FDI และ FPI

- สาเหตุหนึ่งที่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 คือ การไม่มีข้อมูลสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ รวดเร็ว และถูกต้อง เพื่อใช้ในการเตือนภัยทางเศรษฐกิจล่วงหน้า ภายหลังการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในหลายๆ ประเทศ กองทุนการเงิน

ระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งเป็นองค์กรที่ดูแลระบบการเงินระหว่างประเทศจึงได้กำหนดให้ประเทศสมาชิก ซึ่งปัจจุบันมี 47 ประเทศ จัดทำบัญชีมาตรฐานระดับสูงในการเผยแพร่ข้อมูลเศรษฐกิจต่อสาธารณชน (Special Data Dissemination Standard : SDDS) ซึ่งบัญชีดังกล่าวจะแสดงฐานะทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สินต่างประเทศในรูปของยอดสะสม (Stock) ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของแต่ละประเทศขึ้นเรียกว่า บัญชีฐานะการลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment Position : IIP)

- IIP จะแสดงรายการทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สิน โดยมีองค์ประกอบดังนี้ เงินลงทุนโดยตรง (Foreign Direct Investment : FDI) เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (Foreign Portfolio Investment : FPI) ตราสารอนุพันธ์ (Financial Derivatives) เงินลงทุนอื่นๆ (Other Investment) และเงินสำรองระหว่างประเทศ (Reserve assets) ซึ่งเป็นรายการเหมือนกับบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย (Financial Accounts) ในบัญชีดุลการชำระเงิน (Balance of Payment) ซึ่ง Balance of Payment จะแสดงเพียงการเปลี่ยนแปลงทางธุรกรรม (Transaction) ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น และความแตกต่างของบัญชี IIP ในระหว่างปีจะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าในสินทรัพย์และหนี้สินต่างประเทศจากรายการสำคัญๆ 4 รายการ คือ
 1. การเปลี่ยนแปลงในธุรกรรม (Transaction changes) เป็นการเพิ่มหรือลดของการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงๆ ในระหว่างปี ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะปรากฏอยู่ในบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในดุลการชำระเงินแล้ว
 2. การเปลี่ยนแปลงในราคา (Price changes) เป็นความแตกต่างที่เกิดจากราคาตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ว่าปริมาณการลงทุนจะไม่เปลี่ยนแปลง
 3. การเปลี่ยนแปลงค่าเงิน (Exchange rate changes) ที่เกิดจากความแตกต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินสกุลต่างๆ เทียบเป็นเงินดอลลาร์ สรอ. ที่จะส่งผลกระทบต่อยอดสะสมสินทรัพย์หรือหนี้สินต่างประเทศในแต่ละงวด
 4. การเปลี่ยนแปลงอื่นๆ (Other Adjustments) ที่เกิดจากการปรับค่าสินทรัพย์และหนี้สินต่างประเทศ ที่มีได้เกิดจาก 3 รายการข้างต้น เช่น การยกหนี้หรือลดหนี้ให้ เป็นต้น
- Direct Investment (DI) หมายถึง เงินลงทุนจากต่างประเทศในรูปของทุนเรือนหุ้น หุ้นกู้ และกำไรสะสม ที่มีสัดส่วนการลงทุนตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป ถึงแม้ว่าสัดส่วนการลงทุน จะไม่มากนัก แต่ DI ถือว่ามีบทบาทสำคัญต่อธุรกิจเนื่องจาก DI มักจะมีบทบาทในการ

บริหาร ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยี และจะสะท้อนถึงความต้องการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศ ความสะดวกในการเข้าสู่ตลาด (Market Access) ซึ่งจะนำไปสู่การเติบโตของธุรกิจ

- Portfolio Investment (PI) หมายถึง เงินลงทุนจากต่างประเทศในรูปของทุนเรือนหุ้น หุ้นกู้ หรือเครื่องมือทางการเงินอื่นๆ แต่ไม่รวมถึงตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Derivatives) ที่มีสัดส่วนการลงทุนน้อยกว่าร้อยละ 10
- Coordinated Portfolio Investment Survey (CPIS) เป็นการสำรวจการถือครองหลักทรัพย์ต่างประเทศในราคาตลาด โดยแยกตามประเทศของผู้ถือตราสารนั้น ซึ่งประเทศผู้ถือตราสารนั้นก็สามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อแสดงฐานะทางด้านหนี้สินของตนได้ ปัจจุบันมี 70 ประเทศ ที่จัดทำข้อมูล CPIS ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 29 ประเทศในปี 1997

3.2 การจัดทำ IIP ในประเทศอื่นๆ

- ธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชี IIP ซึ่งเป็นข้อมูลรายปีและรายไตรมาส โดยใช้ข้อมูลจาก ITRS และข้อมูลบางอย่างที่ไม่มีโดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชน BOJ จะทำการสำรวจเอง
- ประเทศออสเตรเลีย โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติออสเตรเลีย (ABS) มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชี IIP เป็นข้อมูลรายไตรมาส โดยใช้ข้อมูลส่วนใหญ่จากการสำรวจธุรกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างประเทศของภาคธุรกิจและจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่มีข้อมูลอยู่แล้ว เช่น จากระายงาน financial accounts และจากธนาคารกลางแห่งชาติออสเตรเลีย เป็นต้น
- การจัดทำ IIP ในประเทศของผู้เข้าร่วมอบรมอื่นๆ มีรายละเอียดปรากฏในเอกสารแนบ

3.3 กรณีศึกษาการสำรวจข้อมูลของ ธปท.

- ตั้งแต่ปี 2542 ทีมสำรวจข้อมูลเศรษฐกิจ ธปท. ได้ทำการศึกษาและทดลองจัดทำบัญชี IIP โดยใช้ต้นแบบสำรวจข้อมูลเพื่อการจัดทำบัญชี IIP จากสำนักงานสถิติแห่งชาติออสเตรเลีย (ABS) ซึ่งในบัญชีดังกล่าวมีการแบ่งภาคเศรษฐกิจต่างๆ ดังนี้ ภาครัฐบาล ภาคธนาคาร ภาคเอกชนที่มีธนาคาร และธนาคารกลาง และได้เริ่มเผยแพร่ฐานการลงทุนระหว่างประเทศบางส่วน (Partial IIP) ในปี 2543 ต่อมาในปี 2545 ได้มีการเผยแพร่บัญชี IIP ฉบับสมบูรณ์ และมีการรายงานทุกปีเรื่อยมา

- **แหล่งข้อมูล** การจัดทำบัญชี IIP ของ ธปท. ในส่วนของภาครัฐบาล ภาคธนาคาร และธนาคารกลาง ธปท. ใช้ข้อมูลจากกระทรวงการคลัง และจากรายงานการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ หรือระบบรายงานธุรกรรมระหว่างประเทศ (International Transaction Reports System : ITRS) ส่วนข้อมูลภาคเอกชนที่มีใช้ธนาคาร ยังไม่มีหน่วยงานใดรวบรวม ทีมสำรวจข้อมูลเศรษฐกิจจำเป็นต้องทำการสำรวจจากแบบสอบถาม ปัจจุบันมีอยู่ 3 แบบ คือ

1. **แบบสำรวจ 40 สีเหลือง** เป็นแบบสำรวจข้อมูลฐานะการลงทุน ทั้งทางด้านการให้กู้ และการกู้ยืม รวมถึงตราสารอนุพันธ์ในต่างประเทศของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และฐานะการลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศในประเทศไทย ทั้งนี้มีธุรกิจเอกชนที่อยู่ในความครอบคลุมประมาณ 15,000 แห่ง แต่ปัจจุบันสำรวจกลุ่มตัวอย่างจากธุรกิจเอกชนรายใหญ่ที่มีการลงทุนระหว่างประเทศในระดับสูงประมาณ 1,700 แห่งแรก ซึ่งครอบคลุมประมาณร้อยละ 90 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด
2. **แบบสำรวจ 41 สีเขียว** เป็นแบบสำรวจข้อมูลการลงทุน การให้กู้ยืม การให้กู้ รวมถึงการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ ของนักลงทุนไทยและนักลงทุนต่างประเทศผ่านผู้ดูแลทรัพย์สิน (Custodians) บริษัทนายหน้า และบริษัทตัวแทน ที่เป็นสมาชิกของศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ โดยสำรวจครบทั้งหมด 37 แห่ง เนื่องจากบริษัทเหล่านี้ต้องรายงานข้อมูลต่อ ธปท.เป็นประจำอยู่แล้ว
3. **แบบสำรวจ 42 สีชมพู** เป็นแบบสำรวจข้อมูลหนี้ต่างประเทศและการให้กู้ยืมเงินแก่ธุรกิจต่างประเทศหรือมีเงินฝากในต่างประเทศ หรือมีสินเชื่อการค้าหรือให้สินเชื่อการค้าแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ โดยสำรวจครบทั้งหมดประมาณ 3,200 แห่ง เนื่องจากผู้ทำธุรกรรมกับต่างประเทศต้องรายงานต่อ ธปท. ทุกครั้ง

ทั้งนี้แบบสำรวจ 40 และ 41 สำรวจเป็นรายปี และแบบสำรวจ 42 สำรวจเป็นรายไตรมาส ใช้เวลาจัดทำข้อมูลตั้งแต่จัดส่งแบบสำรวจจนถึงวันออกรายงานประมาณ 50 วันทำการ หลังจากนั้นจะต้องนำข้อมูลจากแบบสำรวจ 42 มาลงในแบบสำรวจ 40

วิธีการจัดส่ง และรับคืนแบบสำรวจ มีหลายวิธี ดังนี้

1. ส่งไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 68 ได้รับคืนร้อยละ 51 และทางโทรสารอีกร้อยละ 30
2. ส่งทาง E-mail คิดเป็นร้อยละ 20 ได้รับคืนร้อยละ 11
3. ส่งทาง Website คิดเป็นร้อยละ 12 ได้รับคืนร้อยละ 8

- อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อจำกัดในการสำรวจข้อมูล อาทิ ธปท. ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการขอข้อมูลจากธุรกิจเอกชนที่ไม่ใช่ธนาคาร การสำรวจข้อมูลที่ผ่านมาเป็นไปโดยความสมัครใจ และบางครั้งผู้ให้ข้อมูลยังไม่มีความรู้เพียงพอในการกรอกแบบสอบถาม
- มาตรการที่นำมาใช้เพื่อปรับปรุงการสำรวจข้อมูล ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคธุรกิจ จัดสัมมนาให้ความรู้แก่ภาคธุรกิจในการกรอกแบบสอบถาม และสร้างความเข้าใจให้ผู้ให้ข้อมูลตระหนักถึงความสำคัญของการสำรวจข้อมูลที่มีต่อภาคธุรกิจและภาคเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

4. ข้อคิดเห็น

- 4.1 บัญชี IIP เปรียบเสมือนงบแสดงฐานะต่างประเทศที่แท้จริง ที่แสดงทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สิน จึงเป็นข้อมูลสำคัญในการประเมินฐานะการเงินของประเทศ การวิเคราะห์และการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจรวมถึงการพัฒนาระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 4.2 เนื่องจาก IIP เป็นบัญชีใหม่ ที่ในอนาคตทุกประเทศจะต้องจัดทำ และมีความสัมพันธ์กับบัญชีรายได้ประชาชาติ โดยเฉพาะระบบมาตรฐานสากล SNA 1993 เจ้าหน้าที่จึงควรที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมและทำความเข้าใจในข้อมูลสถิติต่างๆ ของบัญชี IIP เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติให้มีรายละเอียดและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ วางแผนด้านนโยบายในการพัฒนาประเทศต่อไป

ตารางการจัดทำ IIP ของบางประเทศ

ประเทศ	หน่วยงานรับผิดชอบ	วิธีการเก็บข้อมูล	ปัญหา/อุปสรรค/ข้อสังเกต
บรูไน	Department of Economic Planning and Development (DEPD)	- ข้อมูลในการจัดทำ IIP ได้จากกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้รวบรวมข้อมูลของ ธพ. และ จาก Brunai Currency and Monetary Board และ Department of Treasury - ข้อมูลในการจัดทำ FDI ได้จาก Ministry of Industries and Primary Resource ร่วมกับการสำรวจ ซึ่งมีอัตราการตอบกลับร้อยละ 80	- ข้อมูลการลงทุนในต่างประเทศของบริษัทเอกชนที่ไม่ผ่านระบบธนาคารหาได้ยาก - ไม่สามารถเก็บข้อมูลการถือครองทรัพย์สินของรัฐบาลในต่างประเทศ
ปากีสถาน	The Statistics Department of the state bank of Pakistan	- ข้อมูลได้จาก State Bank of Pakistan , Ministry of Finance และ Security and Exchange Commission of Pakistan และการสำรวจข้อมูลเป็นรายปี โดยมีอัตราตอบกลับร้อยละ 70-75 - นอกจากนี้ข้อมูล FDI ยังได้จากการรายงานในระบบ ITRS เป็นรายเดือนด้วย	- การขาดความเข้าใจในการตอบแบบสอบถาม - ไม่มีข้อมูลการลงทุนในต่างประเทศของนักลงทุนรายย่อยที่ไม่ผ่านระบบธนาคาร - ไม่มีข้อมูลการถือครองอสังหาริมทรัพย์ของนักลงทุนต่างประเทศ
มองโกเลีย	International Department of the Bank of Mongolia	ขณะนี้ยังไม่มีการจัดทำ IIP ข้อมูลในการจัดทำ FDI ได้จาก Foreign Investment and Foreign Trade Agency	

ประเทศ	หน่วยงานรับผิดชอบ	วิธีการเก็บข้อมูล	ปัญหา/อุปสรรค/ข้อสังเกต
		2. ยังไม่อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์	
อินโดนีเซีย	Bank of Indonesia	1. จัดทำ IIP และ BOP จากข้อมูล CPIS และ FDI 2. Bank of Indonesia มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดทำ FDI Survey และ CPIS Survey เพื่อจัดทำ BOP และ IIP ทำรายงาน ITRS ในต้นปี 2000 3. สํารวจข้อมูล FDI ในปี 2000 (ทุก 6 เดือน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้จากรายชื่อผู้ที่อยู่ในระบบ ITRS 4. CPIS Survey เริ่มสำรวจในปี 1997 สํารวจนักลงทุน 240 ราย และ custodian 19 แห่ง ภายในกำหนดเวลา 1 เดือนมีผู้ตอบกลับเพียงร้อยละ 45 เนื่องจากประสบปัญหาในการกรอกแบบสอบถาม แต่อัตราการตอบกลับทั้งสิ้นเท่ากับร้อยละ 60-70	1. ภาครัฐยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลทางสถิติ 2. ได้มีมาตรการเพื่อแก้ไขปรับปรุงคุณภาพของข้อมูล ดังนี้ ปรับแบบสอบถามให้ง่ายต่อการเข้าใจ ขยายความครอบคลุมผู้ตอบแบบสำรวจให้กว้างขึ้น การเข้าไปสัมภาษณ์ผู้บริหารบริษัทขนาดใหญ่ที่มีสัดส่วนการทำธุรกรรมกับต่างประเทศค่อนข้างสูง รวมถึงการเพิ่มความครอบคลุมข้อมูลการทำธุรกรรมจากบริษัทผู้ค้าน้ำมันและก๊าซซึ่งมีมูลค่าการทำธุรกรรมค่อนข้างสูงแต่ยังมิได้มีการรวมไว้ในการคำนวณในปัจจุบัน
เกาหลี	Bank of Korea	ทำ FDI Survey อัตราการตอบกลับสำหรับภาคเอกชนประมาณร้อยละ 85-90 แต่ไม่ได้ทำ FPI Survey	Bank of Korea มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการขอให้ธุรกิจเอกชนตอบแบบสำรวจ แต่ไม่มีมาตรการที่จะใช้บังคับแต่อย่างใด

ประเทศ	หน่วยงานรับผิดชอบ	วิธีการเก็บข้อมูล	ปัญหา/อุปสรรค/ข้อสังเกต
ฟิลิปปินส์	The Central Bank of the Philippines (BSP)	1. เนื่องจากการคำนวณ IIP และ BOP ที่ผ่านมายังได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ จึงได้เริ่มจัดทำ CPIS Survey ในปี 2001 และได้ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ในปลายปี 2004 ได้เริ่มสำรวจ FDI Survey รายไตรมาส โดยกำหนดเวลาตอบกลับภายใน 45 วัน แต่ปัจจุบันยังไม่สมบูรณ์พอที่จะนำมาคำนวณ BOP และ IIP ได้ 2. ถึงแม้ว่าจะไม่มีกฎหมายรองรับให้ธุรกิจต้องรายงานการทำธุรกรรมกับต่างประเทศให้กับ BSP และ BSP ยังมีข้อจำกัดด้านกำลังคนและงบประมาณ แต่การ Survey ที่ผ่านมาก็ถือว่าประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดประชุมสร้างความเข้าใจกับผู้บริหารบริษัทตระหนักถึงความสำคัญของการ Survey อย่างต่อเนื่อง โดยผู้เข้าร่วมประชุมมีอัตราการตอบกลับร้อยละ 86 ในขณะที่ผู้ไม่เข้าร่วมประชุมตอบกลับเพียงร้อยละ 50 นอกจากนี้การออกจดหมายโดยตรงถึงผู้บริหารระดับสูงของบริษัทที่ลงนามโดยผู้ว่าการธนาคารกลางจะช่วยสร้างความร่วมมือได้อีกทางหนึ่งด้วย 3. แหล่งข้อมูลของ FDI ได้จาก ธนาคารพาณิชย์ คณะกรรมการกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์ Central Bank, Cross Border	1. ธุรกรรมระหว่างประเทศมีปริมาณมากขึ้นและมีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ต้องปรับระบบการจัดเก็บข้อมูลอยู่เสมอ 2. BSP ไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการเรียกเก็บข้อมูลจากธุรกิจเอกชนที่ไม่ใช่ธนาคาร และไม่มีข้อมูลว่ามีธุรกิจเอกชนรายใด หรือนักลงทุนรายย่อยรายใดที่ถือครองสินทรัพย์ต่างประเทศ 3. การใช้ราคาตลาดในการคำนวณมูลค่าสินทรัพย์ยังทำได้ยาก 4. การรายงานมูลค่ากำไรสะสมที่นำกลับไปลงทุนใหม่ (Reinvested Earning) จะมี time lag 1 ปี 5. ควรยกระดับหน่วยงานที่ทำการสำรวจให้เป็นหน่วยงานอิสระ ที่มีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ธุรกิจเกิดความเชื่อมั่นว่าจะรักษาความลับของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเทศ	หน่วยงานรับผิดชอบ	วิธีการเก็บข้อมูล	ปัญหา/อุปสรรค/ข้อสังเกต
		Transaction Survey,	
เวียดนาม	Ministry of Planning and Investment (MPI) รับผิดชอบการจัดทำ FDI State Bank of Vietnam (SBV) รับผิดชอบการจัดทำ BOP	ยังไม่มีการจัดทำข้อมูล IIP หรือการ Survey ใดๆ 1. จัดทำข้อมูล FDI จากการรายงานของภาคธุรกิจ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ว่าธุรกิจใดที่มี การลงทุนในต่างประเทศเกินกว่าร้อยละ 30 จะต้องรายงานต่อ MPI 2. ประเทศเวียดนามยังไม่มีการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ การลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างประเทศยังมีไม่มากนัก จึงยังไม่มีการจัดทำข้อมูล FPI	1. BSP ได้รับรายงานจากธุรกิจที่มีธุรกรรม FDI เพียงร้อยละ 70 เท่านั้น 2. ยังไม่มีเก็บข้อมูลของการนำกำไรสะสมกลับไปลงทุน 3. MPI และ SBP จะร่วมกันจัดทำ Survey เพื่อปรับปรุงข้อมูล FDI โดยจะให้ครอบคลุมการนำกำไรสะสมไปลงทุนใหม่